

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2020/672

ze dne 19. května 2020

o zřízení evropského nástroje pro dočasnou podporu na zmírnění rizik nezaměstnanosti v mimořádné situaci (SURE) v důsledku rozšíření onemocnění COVID-19

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 122 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 122 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) umožňuje Radě na návrh Komise a v duchu solidarity mezi členskými státy rozhodnout o přiměřených opatřeních pro řešení socioekonomické situace vzniklé v důsledku rozšíření onemocnění COVID-19.
- (2) Podle čl. 122 odst. 2 Smlouvy o fungování EU může Rada poskytnout finanční pomoc Unie členskému státu, kterému z důvodu mimořádných událostí, jež nemůže ovlivnit, nastaly obtíže nebo který je z téhož důvodu vážně ohrožen závažnými obtížemi.
- (3) Koronavirus 2 (SARS-CoV-2) způsobující těžký akutní respirační syndrom, který je příčinou onemocnění nazvaného Světovou zdravotnickou organizací (dále jen „WHO“) COVID-19, je novým kmenem koronaviru, jenž v minulosti nebyl u lidí zjištěn. Dochází k rychlému celosvětovému rozšíření tohoto onemocnění, což WHO prohlásila za pandemii. Od začátku rozšíření onemocnění COVID-19 v Unii do 30. března 2020 bylo v členských státech zaznamenáno 334 396 případů onemocnění a 22 209 úmrtí.
- (4) Členské státy provádějí mimořádná opatření s cílem omezit rozšíření onemocnění COVID-19 a jeho dopad. Pravděpodobnost dalšího přenosu onemocnění COVID-19 v Unii je považována za vysokou. Vedle dopadů na veřejné zdraví s významným podílem úmrtí má rozšíření onemocnění COVID-19 rozsáhlý a ničivý dopad na ekonomické systémy členských států, narušuje chod společnosti a zvyšuje veřejné výdaje ve stále větším počtu členských států.
- (5) Tato mimořádná situace, kterou členské státy nemohou ovlivnit a která zapříčinila imobilizaci značné části jejich pracovní síly, vede k náhlému a prudkému nárůstu veřejných výdajů členských států na režimy zkrácené pracovní doby pro zaměstnance a podobná opatření, zejména pro osoby samostatně výdělečně činné, jakož i výdajů na některá opatření související se zdravím, a to zejména na pracovišti. V zájmu zachování jasného zaměření nástroje stanoveného v tomto nařízení, a tím i jeho efektivitu, mohou opatření související se zdravím pro účely tohoto nástroje zahrnovat opatření, jež jsou zaměřena na snížení rizik v souvislosti s výkonem povolání a na zajištění ochrany pracovníků a osob samostatně výdělečně činných na pracovišti, a případně některá další opatření související se zdravím. Je nezbytné usnadnit úsilí členských států o řešení náhlého a prudkého nárůstu veřejných výdajů, a to do doby, než bude rozšíření onemocnění COVID-19 a jeho dopad na jejich pracovní sílu pod kontrolou.

- (6) Vytvoření evropského nástroje pro dočasnou podporu na zmírnění rizik nezaměstnanosti v mimořádné situaci (SURE) (dále jen „nástroj“) v důsledku rozšíření onemocnění COVID-19 by mělo Unii umožnit reagovat na krizi na trhu práce koordinovaným, rychlým a účinným způsobem a v duchu solidarity mezi členskými státy, a tím zmírnit dopad na zaměstnanost jednotlivců a nejvíce postižená hospodářská odvětví, jakož i zmírnit přímé dopady této mimořádné situace na veřejné výdaje členských států.
- (7) V čl. 220 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁾ se stanoví, že finanční pomoc Unie poskytnutá členskými státy může mít podobu půjčky. Takové půjčky by měly být poskytnuty těm členským státům, ve kterých vedlo rozšíření onemocnění COVID-19 od 1. února 2020 k náhlému a prudkému nárůstu skutečných a případně i plánovaných veřejných výdajů v důsledku vnitrostátních opatření. Uvedené datum zajišťuje rovné zacházení se všemi členskými státy a umožňuje pokrytí jejich skutečných a případně i plánovaných nárůstů výdajů souvisejících s dopady na trhy práce členských států bez ohledu na to, kdy k rozšíření onemocnění COVID-19 v každém jednotlivém členském státě došlo. Vnitrostátní opatření, jež jsou chápána jako v souladu s příslušnými zásadami základních práv, by měla přímo souviset s vytvářením nebo rozšiřováním či prodlužováním režimů zkrácené pracovní doby a podobnými opatřeními včetně opatření pro osoby samostatně výdělečně činné nebo s některými opatřeními souvisejícími se zdravím. Režimy zkrácené pracovní doby jsou veřejné programy, jež za určitých okolností umožňují podnikům v hospodářských obtížích dočasně snížit počet hodin odpracovaných jejich zaměstnanci, kteří pak za neodpracované hodiny dostávají veřejnou podporu příjmu.

Podobné režimy existují pro náhradu příjmů pro osoby samostatně výdělečně činné. Členský stát, který žádá o finanční pomoc, by měl předložit důkazy o náhlém a prudkém nárůstu skutečných a případně i plánovaných veřejných výdajů na režimy zkrácené pracovní doby nebo podobná opatření. Je-li finanční pomoc poskytována na opatření související se zdravím, měly by členské státy žádající o finanční pomoc poskytnout rovněž důkazy o skutečných či plánovaných výdajích týkajících se relevantních opatření souvisejících se zdravím.

- (8) Aby mohly být postiženým členskými státy za výhodných podmínek poskytnuty dostatečné finanční prostředky, které jim umožní řešit dopad rozšíření onemocnění COVID-19 na jejich trh práce, měly by být výpůjční a úvěrové operace Unie v rámci nástroje dosahovat dostatečného objemu. Finanční pomoc poskytnutá Uní ve formě půjček by proto měla být financována prostřednictvím mezinárodních kapitálových trhů.
- (9) Rozšíření onemocnění COVID-19 má rozsáhlý a ničivý dopad na ekonomické systémy všech členských států. Vyžaduje proto poskytnutí kolektivních příspěvků ze strany členských států ve formě záruk na podporu půjček z rozpočtu Unie. Takové záruky jsou nezbytné k tomu, aby Unie mohla poskytnout půjčky v dostatečné výši členským státům s cílem podpořit politiky trhu práce, jež jsou vystaveny největšímu tlaku. Aby bylo zajištěno, že podmíněný závazek vzniklý z takových půjček je slučitelný s platným víceletým finančním rámcem a stropem vlastních zdrojů, měly by být záruky poskytnuté členskými státy neodvolatelné, bezpodmínečné a splatné na požádání, přičemž odolnost tohoto systému by měly posílit dodatečné pojistky. V souladu s doplňkovou úlohou takových záruk, a aniž by byla dotčena jejich neodvolatelnost, bezpodmínečnost a splatnost na požádání, se očekává, že Komise před tím, než vyzve k plnění ze záruk poskytnutých členskými státy, využije rozpětí dostupné v rámci stropu vlastních zdrojů pro prostředky na platby, a to v rozsahu, který bude Komise považovat za udržitelný, s přihlédnutím mimo jiné k celkovým podmíněným závazkům Unie, včetně v rámci systému podpory platební bilance stanoveného v nařízení Rady (ES) č. 332/2002⁽²⁾. Komise by měla v příslušné výzvě k plnění ze záruk informovat členské státy o tom, v jakém rozsahu bylo dostupné rozpětí využito. Potřeba záruk poskytnutých členskými státy může být přezkoumána v případě dosažení dohody o revidovaném stropu vlastních zdrojů.
- (10) Dodatečné pojistky pro posílení odolnosti systému by měly zahrnovat konzervativní finanční řízení, maximální roční expozici a dostatečnou diverzifikaci úvěrového portfolia.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

(2) Nařízení Rady (ES) č. 332/2002 ze dne 18. února 2002, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 1).

- (11) Půjčky poskytnuté v rámci nástroje by měly představovat finanční pomoc ve smyslu článku 220 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046. V souladu s čl. 282 odst. 3 písm. g) uvedeného nařízení se článek 220 uvedeného nařízení použije na půjčky poskytnuté v rámci nástroje až ode dne použitelnosti víceletého finančního rámce na období po roce 2020. Je však vhodné, aby se požadavky stanovené v čl. 220 odst. 5 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 vztahovaly na výpůjční a úvěrové operace podle tohoto nástroje již od vstupu tohoto nařízení v platnost.
- (12) Aby byl podmíněný závazek vyplývající z půjček poskytnutých v rámci nástroje slučitelný s platným víceletým finančním rámcem a stropy vlastních zdrojů, je třeba stanovit obezřetnostní pravidla, včetně pravidel týkajících se možnosti refinancování výpůjček sjednaných jménem Unie.
- (13) Rozhodnutí o poskytnutí finanční pomoci podle tohoto nařízení vyžadují vzhledem k jejich specifickým finančním důsledkům výkon prováděcích pravomocí, které by měly být svěřeny Radě. Rada by při rozhodování o výši půjčky na návrh Komise měla zvážit stávající a očekávané potřeby žádajícího členského státu, jakož i žádosti o finanční pomoc podle tohoto nařízení, které již předložily nebo plánují předložit jiné členské státy, a brát při tom ohled na zásady rovného zacházení, solidarity, proporcionality a transparentnosti a plně respektovat pravomoci členských států.
- (14) Podle čl. 143 odst. 1 Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii⁽³⁾ (dále jen „dohoda o vystoupení“) je závazek Spojeného království za jeho podíl na podmíněných finančních závazcích Unie omezen na ty podmíněné finanční závazky, které plynou z finančních operací, jež Unie uskutečnila před dnem vstupu dohody o vystoupení v platnost. Veškeré podmíněné finanční závazky Unie vyplývající z finanční pomoci podle tohoto nařízení by vznikly po dni vstupu dohody o vystoupení v platnost. Spojené království by se proto nemělo podílet na finanční pomoci podle tohoto nařízení.
- (15) Vzhledem k tomu, že tento nástroj je dočasně povahy s cílem řešit rozšíření onemocnění COVID-19, měla by Komise každých šest měsíců přezkoumat, zda mimořádné okolnosti způsobující vážná narušení ekonomiky v členských státech nadále přetrvávají, a podat o tom zprávu Radě. V souladu s právním základem pro přijetí tohoto nařízení by žádná finanční pomoc podle tohoto nařízení neměla být poskytnuta po skončení mimořádné situace způsobené onemocněním COVID-19. Za tímto účelem je vhodné dostupnost nástroje časově omezit. Rada by měla být oprávněna na návrh Komise prodloužit dostupnost nástroje, budou-li nadále přetrvávat mimořádné události, jež odůvodňují používání tohoto nařízení.
- (16) Evropská centrální banka zaujala stanovisko dne 8. května 2020.
- (17) Vzhledem k dopadu rozšíření onemocnění COVID-19 a potřebě naléhavé reakce na jeho následky by toto nařízení mělo vstoupit v platnost dnem jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. S cílem řešit dopad rozšíření onemocnění COVID-19 a reagovat na jeho socioekonomické důsledky se tímto nařízením zřizuje evropský nástroj pro dočasnou podporu na zmírnění rizik nezaměstnanosti v mimořádné situaci (SURE), (dále jen „nástroj“).
2. Toto nařízení stanoví podmínky a postupy, jež Unii umožní poskytnout finanční pomoc členskému státu, který zažívá nebo jemuž hrozí vážné narušení ekonomiky v důsledku rozšíření onemocnění COVID-19, především na financování režimů zkrácené pracovní doby nebo podobných opatření, jejichž cílem je ochránit zaměstnance a osoby samostatně výdělečně činné, a tím snížit výskyt nezaměstnanosti a ztrátu příjmů, jakož i doplňkově na financování některých opatření souvisejících se zdravím, a to zejména na pracovišti.

⁽³⁾ Úř. věst. L 29, 31.1.2020, s. 7.

Článek 2

Doplňková povaha nástroje

Nástroj doplňuje vnitrostátní opatření přijatá postiženými členskými státy poskytnutím finanční pomoci, jež má těmto členským státům usnadnit, aby se vypořádaly s náhlým a prudkým nárůstem skutečných a případně i plánovaných veřejných výdajů na zmírnění přímých hospodářských, sociálních a zdravotních dopadů mimořádné události způsobené rozšířením onemocnění COVID-19.

Článek 3

Podmínky využití nástroje

1. Členský stát může požádat o finanční pomoc Unie podle tohoto nástroje (dále jen „finanční pomoc“), pokud jeho skutečné a případně i plánované veřejné výdaje v období od 1. února 2020 náhle a prudce vzrostly v důsledku vnitrostátních opatření, jež přímo souvisejí s režimy zkrácené pracovní doby a podobnými opatřeními, jejichž cílem je řešit socioekonomické dopady mimořádné události způsobené rozšířením onemocnění COVID-19.
2. Přijímající členské státy využijí finanční pomoc především na podporu svých vnitrostátních režimů zkrácené pracovní doby nebo podobných opatření a případně na podporu relevantních opatření související se zdravím.

Článek 4

Podoba finanční pomoci

Finanční pomoc má podobu půjčky poskytnuté Uníí dotčenému členskému státu. Za tímto účelem a na základě prováděcího rozhodnutí Rady přijatého podle čl. 6 odst. 1 je Komise zmocněna vypůjčit si v nevhodnější době jménem Unie finanční prostředky na kapitálových trzích nebo od finančních institucí s cílem optimalizovat náklady financování a zachovat na trzích svou pověst jako emitenta Unie.

Článek 5

Maximální částka finanční pomoci

Maximální částka finanční pomoci nepřesáhne 100 000 000 000 EUR pro všechny členské státy.

Článek 6

Postup pro žádost o finanční pomoc

1. Finanční pomoc se poskytne prostřednictvím prováděcího rozhodnutí Rady přijatého na základě návrhu Komise.
2. Komise před předložením návrhu Radě bez zbytečného prodlení konzultuje dotčený členský stát, aby ověřila náhlý a prudký nárůst skutečných a případně i plánovaných veřejných výdajů, jež přímo souvisejí s režimy zkrácené pracovní doby a podobnými opatřeními, jakož i případně i s relevantními opatřeními souvisejícími se zdravím v členském státě žádajícím o finanční pomoc, a jsou spojeny s mimořádnou událostí způsobenou rozšířením onemocnění COVID-19. Za tímto účelem předloží dotčený členský stát Komisi příslušné důkazy. Komise dále ověří soulad s omezovacími pravidly stanovenými v článku 9.
3. Prováděcí rozhodnutí Rady uvedené v odstavci 1 obsahuje:
 - a) částku půjčky, její maximální průměrnou splatnost, vzorec stanovení její ceny, maximální počet tranší, období její dostupnosti a ostatní podrobná pravidla pro poskytnutí finanční pomoci;

- b) posouzení toho, zda dotčený členský stát splňuje podmínky stanovené v článku 3; a
- c) popis vnitrostátních režimů zkrácené pracovní doby nebo podobných opatření, jakož i případně i relevantních opatření souvisejících se zdravím, která mohou být financována.

4. Při přijímání prováděcího rozhodnutí uvedeného v odstavci 1 Rada vezme v úvahu stávající a očekávané potřeby žádajícího členského státu, jakož i žádosti o finanční pomoc podle tohoto nařízení, které již podaly nebo plánují podat další členské státy, přičemž uplatní zásady rovného zacházení, solidarity, proporcionality a transparentnosti.

Článek 7

Vyplácení půjčky poskytnuté podle nástroje

Půjčka poskytnutá podle nástroje se vyplácí v tranších.

Článek 8

Výpůjční a úvěrové operace

1. Výpůjční a úvěrové operace podle nástroje se provádějí v eurech.
2. Náležitosti půjčky se stanoví v dohodě o půjčce uzavřené mezi přijímajícím členským státem a Komisí (dále jen „dohoda o půjčce“). Uvedená dohoda obsahuje ustanovení uvedená v čl. 220 odst. 5 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046.
3. Na žádost přijímajícího členského státu a v případě, že okolnosti umožňují zlepšení úrokové sazby z půjčky, může Komise provést refinancování všech svých původních výpůjček nebo jejich části či restrukturalizaci příslušných finančních podmínek.
4. Hospodářský a finanční výbor je průběžně informován o refinancování nebo restrukturalizaci podle odstavce 3.

Článek 9

Obezřetnostní pravidla použitelná pro portfolio půjček

1. Podíl půjček poskytnutých třem členským státům, které čerpaly největší podíl poskytnutých půjček, nepřesáhne 60 procent maximální částky uvedené v článku 5.
2. Částky splatné Unii v daném roce nepřesáhnou 10 procent maximální částky uvedené v článku 5.
3. V případě potřeby může Komise refinancovat související výpůjčky sjednané jménem Unie.

Článek 10

Správa půjček

1. Komise zavede nezbytná opatření pro správu půjček s Evropskou centrální bankou.
2. Přijímající členský stát otevře pro správu obdržené finanční pomoci zvláštní účet u své národní centrální banky. Splatné částky jistiny s úrokem podle dohody o půjčce převádí rovněž na účet u Evropského systému centrálních bank, a to dvacet pracovních dní (podle systému TARGET2) před příslušným dnem jejich splatnosti.

Článek 11

Příspěvky ve prospěch nástroje ve formě záruk členských států

1. Členské státy mohou do nástroje přispívat poskytnutím protizáruk na krytí rizika, které nese Unie.
2. Příspěvky členských států jsou poskytovány ve formě neodvolatelných a bezpodmínečných záruk splatných na požádání.
3. O neodvolatelných a bezpodmínečných zárukách splatných na požádání, jež jsou uvedeny v odstavci 2, uzavře Komise s přispívajícím členským státem dohodu. V takových dohodách se stanoví podmínky úhrady.
4. Výzvy k plnění ze záruk poskytnutých členskými státy se provádí úměrně k relativním podílům jednotlivých členských států na hrubém národním důchodu Unie uvedeném v čl. 12 odst. 1. V případě, že členský stát plně nebo částečně nevyplatí záruku včas, má Komise v zájmu pokrytí části odpovídající dotčenému členskému státu právo obrátit se s dalšími výzvami k plnění ze záruk na další členské státy. Takové výzvy se učiní úměrně k relativnímu podílu každého z ostatních členských států na hrubém národním důchodu Unie podle čl. 12 odst. 1 upravenému bez zohlednění relativního podílu dotčeného členského státu. Členský stát, který záruku nevyplatil, je nadále odpovědný za její vyplacení. Náhrada za dodatečné příspěvky se ostatním členským státům vyplatí z částek zpětně získaných Komisí od dotčeného členského státu. Záruka čerpaná od jednotlivých členských států je za všech okolností omezena celkovou výší záruky, jíž tento členský stát přispěl na základě dohody podle odstavce 3.
5. Očekává se, že před učiněním výzvy k plnění ze záruk poskytnutých členskými státy Komise na základě vlastního uvážení a odpovědnosti jakožto orgánu Unie, který je pověřen plněním souhrnného rozpočtu Unie v souladu s článkem 317 Smlouvy o fungování EU, posoudí možnost využití rozpětí dostupného v rámci stropu vlastních zdrojů pro prostředky na platby, a to v rozsahu, který bude Komise považovat za udržitelný, s přihlédnutím mimo jiné k celkovým podmíněným závazkům Unie, včetně v rámci systému podpory platební bilance stanoveného nařízením (ES) č. 332/2002, a k udržitelnosti souhrnného rozpočtu Unie. Toto posouzení nemá vliv na neodvolatelnou a bezpodmínečnou povahu záruk poskytnutých podle odstavce 2 a jejich splatnost na požádání. Ve výzvě k plnění ze záruk Komise informuje členské státy o rozsahu, v jakém bylo rozpětí využito.
6. Částky vyplývající z výzev k plnění ze záruk podle odstavce 2 představují vnější účelově vázané příjmy tohoto nástroje v souladu s čl. 21 odst. 5 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046.

Článek 12

Dostupnost nástroje

1. Nástroj se stává dostupným teprve od chvíle, kdy všechny členské státy poskytnou do nástroje příspěvky v souladu s článkem 11 ve výši alespoň 25 % maximální částky uvedené v článku 5, za předpokladu, že příslušné podíly příspěvků jednotlivých členských států na celkové částce příspěvků členských států odpovídají relativním podílům členských států na hrubém národním důchodu Unie uvedeném ve sloupci 1 tabulky 3 části A („Úvod a financování souhrnného rozpočtu“) v příjmové části rozpočtu na rok 2020 stanovené v souhrnném rozpočtu Unie na rozpočtový rok 2020 přijatém dne 27. listopadu 2019 (*).
2. Komise informuje Radu, jakmile bude nástroj k dispozici.
3. Období dostupnosti nástroje, během něhož může být přijato rozhodnutí podle s čl. 6 odst. 1, končí dnem 31. prosince 2022.
4. Pokud Komise ve zprávě uvedené v článku 14 dospěje k závěru, že vážné narušení ekonomiky způsobené rozšířením onemocnění COVID-19, jež ovlivňuje financování opatření uvedených v článku 1, nadále přetrvává, může Rada na návrh Komise rozhodnout, že období dostupnosti nástroje prodlouží pokaždé o dalších šest měsíců.

(*) Přijetí souhrnného rozpočtu Evropské unie (EU, Euratom) 2020/227 na rozpočtový rok 2020 s konečnou platností (Úř. věst. L 57, 27.2.2020, s. 1).

Článek 13

Kontrola a audity

1. Dohoda o půjčce obsahuje nezbytná ustanovení týkající se kontrol a auditů, jak je vyžadováno podle čl. 220 odst. 5 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046.
2. Pokud je žádost o finanční pomoc předložena v souladu s čl. 3 odst. 1 zcela nebo zčásti založena na plánovaných veřejných výdajích, informuje přijímající členský stát každých šest měsíců Komisi o provádění takových plánovaných veřejných výdajů.

Článek 14

Podávání zpráv

1. Komise do šesti měsíců ode dne, kdy se nástroj v souladu s článkem 12 stane dostupným, a následně každých šest měsíců poté v souvislosti s článkem 250 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 předloží Evropskému parlamentu, Radě, Hospodářskému a finančnímu výboru a Výboru pro zaměstnanost zprávu o využití finanční pomoci, včetně nesplacených částek a použitelného splátkového kalendáře na základě tohoto nástroje, a o trvání mimořádných událostí, které odůvodňují používání tohoto nařízení.
2. Ke zprávě uvedené v odstavci 1 se případně připojí návrh prováděcího rozhodnutí Rady o prodloužení období dostupnosti nástroje.

Článek 15

Použitelnost

1. Toto nařízení se nepoužije na Spojené království ani ve Spojeném království.
2. Odkazy na členské státy v tomto nařízení nezahrnují Spojené království.

Článek 16

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. května 2020.

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
G. GRLIĆ RADMAN